

[Aksel Larsen.]

paragraffen og stemme imod selve grundlovsforslaget og endnu kraftigere end hidtil at opfordre vælgerne til på valgdagen at stemme imod grundlovsforslaget. Så kan man for vor skyld fortælle nok så meget, at derved hindrer man, at valgretsalderen bliver sat ned. Vi agter at opfordre vælgerne til at møde frem og stemme for 21 års valgretsalder, og hvis der bliver flertal for 21 års valgretsalder, vil det være meget begrænset, hvor lang tid rigsdagen kan modsætte sig en forfatningsreform, der indfører 21 år som valgretsalder. Vi tror ikke, at dansk ungdom ønsker at købe sin valgretsalder på bekostning af Danmarks suverænitæt. Derfor opfordrer vi til at stemme imod grundlovsforslaget.

Man kan drive agitation med hvilke metoder, man vil. Jeg har netop fået i hænde den plakat, de fem partier sender ud, eller en af dem, hvorved de vil forsøge at skaffe sig de fornødne stemmer til grundlovens vedtagelse: „Ja til grundloven, der sikrer frihed og ret, den 28. maj.“ Den grundlov sikrer ikke frihed og ret, den sikrer det modsatte, den sikrer ufrihed for Danmark gennem § 20, og hvis befolkningen ønsker at sikre Danmarks frihed, må befolkningen sige nej til grundlovsforslaget, give rigsdagen det i hovedet igen og sige: må vi få et, der er bedre end det, I her har præsenteret for os! Det agter vi at gå ud og sige til vælgerne, og vi håber, at vor indsats under kampagnen forud for folkeafstemningen skal blive den ikke så helt lille tue, som får læsset til at vælte. Vi tror, det vil have den allerstørste betydning for Danmark i nutid og fremtid.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg tager ikke ordet for at begynde en debat med det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Enhver, der har hørt den tale, det ærede medlem holdt, vil kunne forstå, hvilket formål den havde, nemlig at sabotere det lovforslag, vi her drøfter, et af de vigtigste forslag, den danske rigsdag har været stillet overfor i lange tider. Den var et forsøg på en propaganda, lagt op i den høje stil, men netop

så groft, at jeg tror, befolkningen forstår at vurdere den. Hvis det ændringsforslag, som det kommunistiske parti har stillet, blev vedtaget, ville det betyde, at der skulle afholdes nyt folketingsvalg, og at hele grundlovs spørgsmålet var skudt ud i en uvis fremtid.

Når det ærede medlem taler om, at de partier, der står bag grundlovsforslaget, ikke tager ordet, ikke siger noget, at sagen skal ties igennem, er det fuldkommen i strid med sandheden. Jeg tror, at der er sagt på en saglig måde, hvad der kan siges om det grundlovsforslag, som er til behandling her, og det er i den grad grundigt gennemdrøftet i offentligheden, at en påstand som den, det ærede medlem fremsatte, er ganske uden mening og i strid med sandheden.

Jeg tager ordet for at sige et par ting om det spørgsmål, der er fremdraget vedrørende spørgsmålet om § 20, som af det kommunistiske parti er gjort til et hovedspørgsmål ved grundlovsændringen og brugt som det dække, kommunisterne må have for at få lejlighed til at stemme imod grundlovsforslaget. § 20 er ikke i særlig grad sat ind på opfordring af de partier her i salen, som har stået bag ved og støttet Atlantpagten. Kravet om § 20 er rejst af kredse i dette land, der ønsker og håber på et snævrere og intimere samarbejde, socialt, økonomisk og kulturelt, udover landegrænserne imellem os og de nationer, som vi har så nær tilknytning til, først og fremmest de nordiske lande, men også de øvrige europæiske stater.

I en tid, hvor nødvendigheden af at komme i snævrere samarbejde udover landegrænserne om økonomiske, sociale og kulturelle problemer står klart for enhver, der tænker på, hvad der kan gavne udviklingen i verden, ville det være urimeligt, om Danmark vedtog en ny grundlov, der gjorde det nødvendigt, hver gang et snævrere samarbejde med andre nationer skulle indledes, at gennemføre en ændring af grundloven. Disse synspunkter har tilslutning fra „Een verden“, fra den internationale union, fra kredse i befolkningen, der ikke nærer noget ønske om